

[Pürschel.]

ældre Artillerist af en Fejltagelse skulde blive ved at skyde paa Landstinget. Det kunde jo navnlig tænkes, at en ældre radikal Artillerist kunde finde paa noget saadant.

Der skal kun faa Forandringer til, saa kan denne forhadte Historie blive til Demokratiets Højborg, hvorfra det vil tilbageslaa Reaktionen Angreb. Men der er jo et Forhold, man skal lægge Mærke til, det er dette, at man „vender“ kun Skyttegraven, naar man ikke er sikker paa at kunne holde Stillingen, naar man ikke er sikker paa, at man ikke faar det haardt. — Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men saadan er det, det kan han være ganske sikker paa.

Udviklingen ude i Europa kunde jo nok give et Socialdemokrati noget at tænke paa, og naar et yngre Medlem af Socialdemokratiet engang sagde, at man ikke fra vor Side forstod deres Følelser — det var i Anledning af Indsamlingen til Folkefronten i Spanien —, kan jeg sige til ham: Jo, vi forstaar særdeles godt de Følelser, vi forstaar godt den Følelse af Uro, der griber dem, og for saa vidt ogsaa, at de føler sig solidariske med Folkefronten i Spanien og ønsker at samle ind til den. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge, hvordan det gaar med den Indsamling; Offentligheden har et vist Krav paa at faa at vide, hvor meget der er samlet ind, og hvor disse Penge er anbragt — for vi har Udenrigsministerens Ord for, at de ikke maa komme ud af Landet; og under Hensyn til en Agitation, hvis Rigtighed ganske vist benægtes fra Ledelsens Side, kan man have Grund til at spørge, hvorledes der forholder sig med disse Ting. Statsministeren gav Udtryk for en vis Ubekymrethed. Han ynder at tale om den sunde og gode Udvikling her i Landet. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende anser denne Udvikling for at være det stik modsatte af sund og god. Stedse flere Mennesker bliver her i Landet afhængige af Staten; en skal have Svinekort, en anden skal have Valutaattester, en skal have Understøttelse o. s. v., alle er de afhængige af Staten. Hele denne Udvikling er efter min Mening af en yderst skæbnesvanger Karakter.

Det er ogsaa betegnende, at Ordet Korruption, der tidligere aldrig har lydt i dansk Politik, nu lyder ikke saa sjældent — heldigvis endnu kun om Fremtiden. Men Statsministerens Udtalelser paa andre Punkter viser, at han i Virkeligheden føler sig urolig. Han taler om Villighed til at

overveje Spørgsmaalet om noget, som i Virkeligheden er Arbejdstjeneste efter tysk Mønster. Det viser, at man ogsaa i Socialdemokratiets Kredse indser, at det er nødvendigt at skabe en anden Mentalitet, og den kan man ikke skabe, saa længe man vandrer videre ad de Veje, man hidtil har vandret.

Der var en ejendommelig Overensstemmelse mellem dette, at Socialdemokratiets Ordfører sluttede med en Socialisme med et Anstrøg af National-, og mit Partis Ordfører sluttede med Nationalisme med et Anstrøg af Social-. Der er for saa vidt en vis Overensstemmelse i Opfattelserne, men naar man spørger, hvem der er i Stand til her i Landet at føre den Politik, som ogsaa efter min Opfattelse er nødvendig, saa maa jeg sige, at jeg har ingen Tillid til Socialdemokratiets Evner i den Henseende. Socialdemokratiet, der er Klassekampens Parti, kan ikke føre den Politik, der nu skal føres, uden et Brud med sin Fortid, som dette Parti ikke har hverken Evner eller Kræfter til, da det har Kommunisterne lige i Hælene paa sig, den kommunistiske Slæbesø, som de forgæves søger at frigøre sig for. Det er derfor min Tro, at det inden alt for lang Tid vil vise sig at være umuligt for Socialdemokratiet at løse de Opgaver, der melder sig, og til den Tid vil intet andet Parti end det konservative kunne tage Ledelsen her i Landet. — Ja, der er nogen, der ler; dem vil jeg blot svare med det ene Ord: Den ler bedst, som ler til sidst. Og de Ord, som vi har sagt fra denne Talerstol gennem Aarrækker, og som Gang paa Gang er hilst med Latter, de har Gang paa Gang vist sig at indeholde en rigtig Vurdering af Fremtiden; som alle de Herrer, der har leet, har været nødt til at rette sig efter, og nu kan vi se, hvorledes det gaar med det, jeg har sagt i Dag.

Chr. Christiansen: Jeg vil gerne indlede mine Bemærkninger med et Par Ord om vort Fiskeri. Der har fra alle Sider været Enighed om at støtte og fremme det danske Fiskeri mest muligt, og ogsaa af Staten har der været ydet Hjælpeforanstaltninger til Fiskerne paa mange forskellige Maader og ikke mindst har der været gjort et Arbejde for en Udvikling af vore Fiskerihavne. Alle disse Bestræbelser har ogsaa været til uvurderlig Gavn for Fiskerne, og de har tillige været medvirkende til at give det danske Fiskeri et godt Navn baade herhjemme og ude i Verden. Men desværre er Afsætningsforholdene til Udlandet ligesom for Landbrugets Vedkommende blevet stærkt hem-